

Sygn. akt II K 105/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Sochaczewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Roman Ochocki

Protokolant: Edyta Kosk

przy udziale Prokuratora Joanny Szymaniak

po rozpoznaniu na rozprawie 6 czerwca 2016 r.

w sprawie A. S., syna C. i A. z d. A., urodzonego (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 3 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 866/08, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione 20 października 2008 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności; z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione od 19 października 2008 r. do 20 października 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; z art. 279 § 1 k.k. popełnione od 28 września 2008 r. do 1 października 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; z art. 278 § 1 k.k. popełnione 7/8 czerwca 2008 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności; z art. 275 § 1 k.k. popełnione 30 kwietnia 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; tytułem kary łącznej orzeczono 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat i dozorem kuratora oraz obowiązkami naprawienia szkody; postanowieniem z dnia 14 września 2009 r. Sąd Rejonowy w Sochaczewie zarządził wykonanie kary; kara została wykonana
2. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w W. z 25 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1435/13, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione 14 października 2013 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 4 lata; orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat i świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł.
3. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 9 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 918/12, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 13 stycznia 2012 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 5 lat i dozorem kuratora oraz karę grzywny na podstawie art. 33 k.k. w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 zł każda
4. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 756/14, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 3/4 listopada 2014 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 5 lat, dozorem kuratora i obowiązkiem naprawienia szkody.
5. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 7 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 249/15, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 3 lata próby, przepadek dowodu rzeczowego.
6. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 17 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 630/14, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 20/23 czerwca 2014 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności; z art. 279 § 1 k.k. popełnione 5/6 czerwca 2014 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności; tytułem kary łącznej orzeczono 4 lata pozbawienia wolności, obowiązki naprawienia szkody z art. 46 § 1 k.k.

orzeka:

1. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., łączy:
 - a) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w W. z 25 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1435/13
 - b) karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 9 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 918/12
 - c) karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 756/14
 - d) karę 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 7 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 249/15
 - e) kary łączną 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 17 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 630/14
- i orzeka wobec skazanego A. S. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności
2. w pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegają odrębnemu wykonaniu,
3. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie
4. zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. W. J. kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych nakazując jej powiększenie o 23% z tytułu podatku od towarów i usług, za obronę udzieloną skazanemu z urzędu
5. zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. S. został skazany następującymi, prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 3 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 866/08, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione 20 października 2008 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności; z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione od 19 października 2008 r. do 20 października 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; z art. 279 § 1 k.k. popełnione od 28 września 2008 r. do 1 października 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; z art. 278 § 1 k.k. popełnione 7/8 czerwca 2008 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności; z art. 275 § 1 k.k. popełnione 30 kwietnia 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; tytułem kary łącznej orzeczono 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat i dozorem kuratora oraz obowiązkami naprawienia szkody; postanowieniem z dnia 14 września 2009 r. Sąd Rejonowy w Sochaczewie zarządził wykonanie kary; kara została wykonana (dowód: odpis wyroku k. 27 – 30, odpis postanowienia k. 31, obliczenie kary k. 33 i zawiadomienie k. 34)
2. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w W. z 25 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1435/13, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione 14 października 2013 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 4 lata; orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat i świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł. (dowód: odpis wyroku k. 38)
3. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 9 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 918/12, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 13 stycznia 2012 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem wykonania kary na 5 lat i dozorem kuratora oraz karę grzywny na podstawie art. 33 k.k. w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 zł każda (dowód: odpis wyroku k. 43 – 44)

4. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 756/14, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 3/4 listopada 2014 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 5 lat, dozorem kuratora i obowiązkiem naprawienia szkody (dowód: odpis wyroku k. 18 – 19, odpis postanowienia k. 20 – 21)

5. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 7 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 249/15, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 3 lata próby, przepadek dowodu rzeczowego (dowód: odpis wyroku k. 45 – 46)

6. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 17 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 630/14, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 20/23 czerwca 2014 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności; z art. 279 § 1 k.k. popełnione 5/6 czerwca 2014 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności; tytułem kary łącznej orzeczono 4 lata pozbawienia wolności, obowiązki naprawienia szkody z art. 46 § 1 k.k. (dowód: odpis wyroku k. 11 – 16, obliczenie kary k. 17).

Skazany A. S. odbywa aktualnie karę w sprawie Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 22 lipca 2014 r. o sygn. akt II K 630/14 (k. 23). Odbył już karę z wyroku Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 3 marca 2009 r., w sprawie o sygn. akt II K 866/08 (k. 33).

Jego zachowanie w trakcie odbywania kary ocenione zostało jako przeciętne. Skazany pozostaje bezkrytyczny wobec swojego dotychczasowego sposobu życia. W okresie objętym opinią nie był karany dyscyplinarnie, ani nagradzany. W trakcie odbywania kary prezentuje postawę regulaminową, jest bezkonfliktowy. Pozostaje neutralny wobec podkultury przestępczej. Nie przejawiał inicjatywy w kierunku zatrudnienia. Mimo motywowania nie przejawia zainteresowania odbywaniem kary w systemie programowego oddziaływania. Wykazuje cechy uzależnienia od alkoholu i została mu wyznaczona terapia.

(dowód: opinia o skazanym k. 23 – 24v)

Ustalenia w przedmiotowej sprawie zostały poczynione także w oparciu o pozostałe dokumenty ujawnione w postanowieniu sądu pierwszej instancji z 6 czerwca 2016 r. k. 52.

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k., sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Ostatni wyrok wobec skazanego został wydany 17 listopada 2015 r. (uprawomocnił się 10 grudnia 2015 r.) przez Sąd Rejonowy w Sochaczewie w sprawie II K 630/14 (po 1 lipca 2015 r. został wobec skazanego wydany również prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Sochaczewie w sprawie II K 249/15). W związku z tym zastosowanie w przedmiotowej sprawie miały przepisy dotyczące wymiaru kary łącznej, które weszły w życie z dniem 1 lipca 2015 r. – zgodnie z art. 19 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396).

Zaś zgodnie z art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k.

W przedmiotowej sprawie sąd kierując się treścią art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 k.p.k., art. 86 § 1 i 3 k.k., art. 87 § 1 k.k. uznał, że w świetle nowych uregulowań należy połączyć wobec skazanego kary:

f) 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w W. z 25 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1435/13

g) 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 9 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 918/12

h) 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 756/14

i) 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 7 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 249/15

j) łączną 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 17 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 630/14

Przedmiotowe kary nie zostały jeszcze wykonane i podlegają wykonaniu. Zatem możliwe było orzeczenie w tym przypadku nowej kary łącznej. Kara orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Sochaczewie z 3 marca 2009 r., sygn. akt II K 866/08 została już wykonana (k. 33), dlatego też nie było podstaw do objęcia jej węzłem kary łącznej w przedmiotowej sprawie. Jeśli chodzi o orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, w żadnej z tych spraw nie upłynął jeszcze okres próby, dlatego również mogły być objęte węzłem kary łącznej w oparciu o art. 89 § 1 k.k. Przy tym sąd nie znalazł podstaw do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w oparciu o ten przepis.

W przedmiotowej sprawie nie wystąpiły żadne okoliczności, które uzasadniałyby takie rozstrzygnięcie. Nie są nimi te zawarte w opinii o skazanym. A. S. prezentuje postawę przeciętną. Nie wyróżnia się niczym szczególnym w trakcie odbywania kary, co można poczytać na jego korzyść do tego stopnia, aby możliwe było zastosowanie instytucji z art. 69 k.k. Nie przejawia w ogóle krytycznej refleksji względem swojego dotychczasowego sposobu życia, który doprowadził go do zakładu karnego. Zwrócić należy uwagę, iż A. S. jest sprawcą stosunkowo młodym. Kiedy zapadł wobec niego pierwszy prawomocny wyrok, skazany miał dopiero 18 lat. Nie zmienił swojego zachowania mimo orzeczonej kary pozbawienia wolności, która została zarządzona do wykonania. A po jej odbyciu skazany znowu zaczął wchodzić w konflikty z prawem, które doprowadziły do wydania wobec niego kolejnych pięciu wyroków. Można przyjąć, że przestępczy rozwój skazanego zatrzymało dopiero osadzenie go w zakładzie karnym. A w trakcie odbywania kary skazany, jak wspomniano, nie wyróżnił się pozytywnie w żaden sposób. To świadczy o głębokim poziomie jego demoralizacji. I konieczności oddziaływania na A. S. poprzez reżim kary pozbawienia wolności. Oczywiście, jeśli skazany sam nie zdecyduje się uczestniczyć w procesie resocjalizacji, nie może być mowy o jego powodzeniu. Ale też opór skazanego przed zaangażowaniem się w system programowego oddziaływania nie może być uznany jako okoliczność przemawiająca za warunkowym zawieszeniem wykonania kary.

Zatem dopiero jeśli skazany zmieni swoje zachowanie, choćby angażując się w system programowego oddziaływania przy odbywaniu kary, będzie można mu to poczytać na korzyść przy decydowaniu o warunkowym przedterminowym zwolnieniu z odbywania kary. To rozstrzygnięcie jednak należeć będzie do sądu penitencjarnego. Na tym etapie procedowania nie było żadnego powodu, aby orzekać wobec skazanego karę łączną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zwłaszcza wobec ilości połączonych kar, ich wymiarów i warunków dotyczących orzekania takiej kary wynikających z art. 69 k.k.

Podstawą prawną wymiaru kary łącznej jest przepis art. 86 § 1 k.k., zgodnie z którym sąd wymierza karę łączną karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W przedmiotowej sprawie sąd orzekł wobec skazanego karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Sąd zastosował zasadę asperacji przy wymiarze kary łącznej.

W dalszym ciągu, po zmianie przepisów należy pamiętać, iż wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a

ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej, przy czym związek podmiotowo przedmiotowy należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy – ich kumulacja, to jest sumowanie.

Jako okoliczność obciążającą, to jest przemawiającą za orzeczeniem kar łącznych przy uwzględnieniu głównie systemu kumulacji kar jednostkowych, sąd miał na uwadze opisany wcześniej fakt wysokiej demoralizacji skazanego. A. S. popełniał głównie przestępstwa przeciwko mieniu, ale także przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji czy też wyczerpująca znamiona z art. 62 ust. 1 Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Większość tych przestępstw została popełniona w 2014 r., co wskazuje na wysokie natężenie przestępczej aktywności skazanego. Nie były to przestępstwa popełniane incydentalnie, ale stanowiły efekt przyjętego przez A. S. sposobu życia. Zwłaszcza że część z nich popełniono w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k.

Zarówno ze sposobu dotychczasowego odbywania kary, jak i z okoliczności przedmiotowych i podmiotowych popełnionych przestępstw nie sposób wyciągać wniosków o względach humanitarnych przemawiających za zastosowaniem zasady wymiaru kary łącznej w „korzystniejszy” dla skazanego sposób. Także relatywnie bliski związek przedmiotowy, szczególnie w przypadku przestępstw przeciwko mieniu, nie przemawiał za łagodniejszym potraktowaniem skazanego. Przy takim stopniu demoralizacji, jak ustalił to sąd, stosowanie zasady absorpcyjnego wymiaru kary łącznej byłoby dla skazanego premiowaniem za ilość przestępstw, czy ich częstotliwość.

Uwzględnianie bliskiego związku przedmiotowego, czy podmiotowego między przestępstwami jeszcze bardziej „na korzyść” skazanego spowodziłoby zatem te kary i karę łączną do jakiejś czysto abstrakcyjnej dolegliwości, oderwanej od oceny rzeczywistej osobowości skazanego, w szczególności stopnia jego demoralizacji. Sąd pierwszej instancji nie mógł się na to zgodzić i takiego stosowania zasad wymiaru kary zaakceptować nie może. Umacniałoby to w skazanym przekonanie o tym, że takie „ulgowe” traktowanie mu się „należy”, a jest już wręcz przeciwnie. Tylko odbycie przez niego kary łącznej w takim wymiarze jak orzeczone w niniejszym wyroku łącznym, może zagwarantować spełnienie wszystkich celów kary, począwszy od celu, jakim jest sprawiedliwa odpłata skazanemu za jego działalność przestępczą, po cel resocjalizacyjny.

W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegają odrębnemu wykonaniu, a wobec faktu, iż nie jest możliwe wydanie wyroku łącznego w stosunku do pozostałych wyroków jednostkowych i orzeczonych w nich kar, na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie należało w tym zakresie umorzyć, zaś kosztami postępowania w tym przedmiocie obciążyć Skarb Państwa.